

Giới thiệu Cánh Đồng Bò Công Anh

Bạn đang đọc truyện Cánh đồng Bò công Anh của tác giả thienbinhzin trên website đọc truyện online.

Cánh đồng Bò công Anh là 1 câu chuyện cảm động về tình yêu lứa tuổi teen. Người đọc truyện này sẽ có những cảm xúc ,cảm giác về 1 tình yêu đẹp,lãng mạn đầy thú vị...nhưng đọc xong hoàn toàn xót thương và tiếc nuối... Có thể ngay lúc này đây, bạn nghĩ nó chỉ là 1 câu chuyện bình thường... Nhưng hãy in ra, và đọc những lúc rảnh rỗi nhé. Sẽ thấy hay lắm đấy!

Bạn đang đọc truyện *Cánh Đồng Bò Công Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Cô Bạn Mới

- Tanpopo oi , dậy đi trể giờ khai giảng rồi-tiếng cô giúp việc lanh lảnh gọi nó khi đồng hồ đã điểm 7h

Nó choàng tỉnh dậy , rồi chậm rãi làm vệ sinh cá nhân , thay đồng phục đi học , rồi xuống nhà ăn sáng cùng ba nó . Tính nó vậy , bất cứ việc gì dù gấp gáp đến mấy nó vẫn cứ chậm rãi mà làm , giống hệt mẹ nó .

- Ba nó ngồi đối diện với nó , tay cầm tờ báo , mắt không rời khỏi tờ báo , chỉ nhắc nó nhỏ nhẹ nhưng nghe sao lạnh lùng và nghiêm khắc vì giọng nói trầm của ông . " Trể giờ rồi đó , ăn nhanh đi "

Đồng hồ bây giờ đã điểm 8h , nhưng nó vẫn ngoan cố cãi lại " còn sớm mà ba , cứ từ từ "

Lần này ông bỏ tờ báo xuống , mắt nhìn nó trân trân , nhìn 1 mà như thấy 2 , vì nó quá giống với mẹ nó . Từ đôi mắt , cái mũi , cái miệng và cả cái tính bình chân như vại của mẹ nó , cái tính đó đã làm ông khổ sở biết bao trong khoảng thời gian hẹn hò với mẹ nó , và còn cả sở thích là thích cây cỏ mà nhất là loài hoa bồ công anh . Chợt ông nghiêm mặt lại và nói " giờ con muốn gì ? "

Nó toát mồ hôi , quơ đại vài cái bánh và chạy biến đi

Bình thường ông là 1 người cha vui tính , đôi lúc ông rất giống trẻ con . Nhưng khi nổi giận rồi thì chết , khó ai ngăn cản được ông

Nói về Lâm , 8h38" vẫn bắt gặp cô đang trên đường đến trường , trong khi quãng đường từ nhà cô đến trường chỉ mất 15" đi bộ bình thường . Đang đi , bỗng nhiên 1 chiếc xe ở đầu lao tới cực nhanh , và: Xịt..... " nước bùn dơ bắn tứ tung lên người cô , chiếc xe vẫn cứ lao đi , cô chỉ kịp nhìn thấy bộ đồng phục giống với đồng phục trường cô và đằng sau chiếc xe có dán chữ windy nho nhỏ . Mặt cô đỏ lên kinh khủng , và cô nói lầm bầm trong miệng " windy hả , được rồi phen này chết với ta nha windy "

Nhìn lại đồng hồ , cô tròn đôi mắt to tròn lên sau đó chạy thục mạng đến trường . Bây giờ , không những lễ khai giảng kết thúc mà 1 tiết học cũng đã trôi qua .

Tiết thứ 2 , cô giáo vào lớp và dắt theo 1 thằng nhóc à không ! nhìn lại thì thấy đó chính là 1 con nhóc , nhìn kĩ khuôn mặt nó thì thấy nó rất dễ thương , đôi mắt to tròn , cái miệng chúm chím đang nhai kẹo gôm trông rất lâu cá .

Bỗng từ dưới lớp có 1 viên phấn bay lên fĩa nó , nó nghiêng người qua và từ từ đưa tay ra , viên phấn nằm gọn trong tay nó , cả lớp trầm trồ thán phục . Cô giáo toát mồ hôi , nói " thôi , cả lớp ổn định để cô giới thiệu thành viên mới của lớp 8c mình . Đây là bạn Lâm , mới từ Trung Quốc chuyển về đây , cô mong cả lớp sẽ hoà đồng và giúp đỡ bạn . Rồi , bây giờ em tự tìm chỗ của mình ha . Cô nhường lớp lại cho cô bộ môn " . Lâm chọn bàn cuối lớp có cửa sổ nhìn ra ngoài , kế bên cô là bàn của 1 cậu con trai , cô bé bàn fĩa trên lâm quay xuống

hey , làm quen nha . Bạn là con lai trung quốc hả ? .

-" Không , người việt 100% " lâm trả lời .

- Tên bạn ngộ quá hen

- Ngộ sao ?

- Con gái sao tên lâm

- bộ con gái không được tên lâm hả ?

- Không . Mình chỉ thấy ngộ thôi , ở việt nam ít có con gái tên lâm lắm

- Ủ. vậy ấy tên gì ?

- Mình là Nhi . Lê Phụng Nhi

- Ủ. tên nghe cũng được , thua tên mình chút thôi . he he

- Hi hi , bạn cũng vui tính thiệt đó . À , mà nãy sao bạn chụp viên phấn hay vậy ?

Lâm định mở miệng thì tên con trai bên cạnh đã quay sang nói " ai lanh mắt chút thì thấy thôi , cô ta lấy viên phấn bên bàn giáo viên chứ có chụp chiếc gì đâu , đúng không nhóc " nói rồi hất nháy mắt với Lâm .

- Lâm tài thiệt á ! làm vậy mà chẳng ai thấy , cả Khang cũng tài nữa , thấy hết tron .

Lâm chỉ cười , sau đó đánh 1 cái lườm thật nhẹ sang cho cậu bạn kế bên , cậu ta vờ như không thấy và ngủ tiếp.

Tan học , Nhi và Lâm cùng về trên chiếc xe hơi của nhà Nhi , 2 người có vẻ hợp nhau lắm .

Vài ngày sau , đột nhiên tên bạn bên cạnh quay sang Lâm hỏi

- Ê ! tên gì ?

- Hỏi ai vậy . Lâm đáp nhưng mắt vẫn hướng ra cửa sổ

- Khang làm về mặt ngây thơ rồi hỏi " bạn gì ấy ơi , cho mình hỏi tên là gì ?

- vậy còn nghe được . Tên Lâm

- Đầy đủ luôn là gì

- Đồng Tuyệt Lâm

- Ở trung quốc hèn gì tên nghe giống trung quốc luôn hen

- Tao tên Hoàng Kỳ Khang , tên tao với mày giống fim kiếm hiệp gề luôn . làm bạn hen mày ? nói rồi , Khang nở nụ cười chết người trên môi.

- Lâm quay sang nhìn rồi quay lại nhìn ra cửa sổ .

- Im lặng là tao coi như đồng ý đó nha . Nói rồi Khang lao ra khỏi lớp cùng đám bạn.

Tiết cuối , Khang sms " giấy " cho Lâm " ê ! tối nay đi chơi nha mày , mừng tình bạn của tao với mày , mày mà không đi thì đừng có trách tao . tối nay 7h ở cổng trường nha " . Cùng lúc Nhi quay xuống , chụp tờ giấy trên tay Lâm đọc .

- Ê ! cho Nhi đi với , năn nỉ luôn á , nha , cho Nhi đi với nha , Lâmmmmmmmmmmm , năn nỉ mà , nha Lâm nha !

- Trời , có ai nói không cho bà đi đâu , tự nhiên tuôn nguyên tràng thấy sợ luôn vậy bà

Thiệt nha , Lâm cho Nhi đi rồi nha , đừng rút lời nha . Nói rồi , Nhi hét lên sung sướng

- Khoan , bà hỏi thằng Khang nữa đi

- Ê Khang , tối nay cho Nhi đi với nha , Lâm đồng ý rồi , Khang mà không đồng ý thì buồn lắm á

- Ủ thì đi , càng đông càng vui

Nghe vậy , Nhi đỏ mặt và cười mãi

Đến tối , tại nhà Lâm .

- Ba ơi , lát 7h con đi chơi với bạn nha

- Ủ , đi đâu thì đi , đừng over night là được

Nhà Lâm khá dễ tính , ba Lâm đi làm suốt nên cũng muốn con gái mình có bạn .

Thường lúc nào hẹn ai đó , phải đúng giờ hẹn Lâm mới bắt đầu sửa soạn đi , và lúc nào cô cũng trễ hẹn . Lần này Lâm quyết tâm sửa soạn trước5" . Đúng 7h25" Lâm có mặt tại trường..

Chương 2: Kết Bạn

...A , Lâm tới rồi kia Khang ơi . Mắt cả 2 sáng rỡ

- Nhi than thở " trời , bà biết tui với ông khang chờ lâu lắm không , bà làm gì mà trễ dữ vậy ? "
- Lâm nhoen miệng cười hết sức ngây thơ " ờ , tại tính tui vậy , hẹn với ai cũng trễ hết á , sry hen ! "
- khang nói với tới " Ê ! nhanh đi , đã đi trễ còn nhiều chuyện "

Nhi và Lâm cùng chạy tới , cả 3 đi xem phim rất vui vẻ . Sau đó về đi chợ đêm .

- Ê Lâm , tao với mày mua 2 sợi dây chuyền giống nhau đi . Nhi kéo Lâm lại khi đi ngang qua hàng trang sức

- Trời , bữa nay xung hô mày - tao nha . Lâm trêu chọc

- Thì tại tao thấy mày với khang gọi nhau bằng mày tao thân thiết hơn nên tao cũng muốn gọi vậy . Nói rồi Nhi đỏ mặt , cô nàng này cứ hay đỏ mặt , bất cứ việc gì cũng đỏ mặt

- Ờ , tuy mày thôi

- Nè , tao đeo sợi dây chuyền hình chữ L , còn mày đeo chữ N ha . Nhi chọn vừa cầm lên 2 sợi dây chuyền có mặt chữ N và L

- Tao đeo mày , mày đeo tao á hả ? lâm trở mặt hỏi

- Bộ không được hả ? Nhi nhìn Lâm ngây thơ

- Ờ tuy mày

Bỗng có 2 bàn tay nào đập nhẹ lên vai Nhi và Lâm , thấy có sát khí đằng sau , Nhi và Lâm quay lại . Mặt khang lù lù hung dữ " nè , 2 cô bé , định đánh quả lê hả "

- Tính Nhi yếu mềm , nghe vậy cô lắp bắp " ơ , đâu có , tại không thấy khang ở đâu nên "

- giờ thấy rồi nè , có định cho tui mua chung không . Vừa nói vừa lườm Nhi , làm cô suýt bật khóc

- Muu...a thì m.....u..u...a

Cuối cùng cả ba đều lấy sợi dây chuyền chữ F , nghĩa là friend theo như khang dịch

Cả 3 chơi vui vẻ , đến lúc mệt rồi rồi mới vào một quán kem ngồi nghỉ .

Bỗng điệu nhạc " người vô hình " vang lên . Cả 3 ngồi nghe say sưa , 1 lúc sau Nhi bỗng la lên " á , fone của tui , này giờ tưởng nhạc của quán bật " , mếu máo mở điện thoại ra nghe sau đó Nhi xin phép về trước vì hôm nay nhà Nhi có việc . Lúc đó đồng hồ điểm 9 tiếng

Lâm có vẻ như chưa muốn về , khang liền rủ Lâm đi đến 1 nơi

Khi đến nơi , thì

- Wow , có thiệt không đó , sao đẹp vậy , tao thích quá mày ơi

Cả 2 cùng lướt trên bãi cỏ xanh mướt có rất nhiều hoa bồ công anh , cũng chính là loại hoa Lâm thích . Mặc dù trời là ban đêm , nhưng chỗ này vẫn rất đẹp

- Ê ! sao mày biết chỗ này hay vậy . Lâm hỏi khang

- Bí mật , không thể bật mí . khang trả lời với 1 cái nháy mắt tinh nghịch

- Ê mày , hoa này là hoa tao thích á . Lâm vừa nói đùa giỡn với mấy cây bồ công anh

- Tao biết rồi
- Ủa sao mày biết . Lâm nói nhưng mắt vẫn không rời khỏi những cây bồ công anh
- Tại tao thấy mày hay nhìn ra cửa sổ ở lớp , mà theo điều tra thì ngoài cửa sổ có vài cây bồ công anh là đáng chú ý nhất nên tao suy ra vậy thôi
- Cảm ơn mày nha , thẳng bạn tốt
- Hề hề , có gì đâu
- Ê ! mày đừng chỉ chỗ này cho ai biết hết nha

- Sao vậy , mày gian quá à , muốn chiếm riêng 1 mình hả ?

Ừ , tại tao sợ mấy người nào đó biết chỗ này rồi lại fã mấy bé bồ công anh dễ thương này nữa . Nói rồi Lâm quay sang nháy mắt với Khang , làm cậu sững người

- Ồ , tùy mày . Khang đỏ mặt ngượng ngùng
- Thôi về ha mày , tao mệt rồi . Lâm đứng fất dậy vừa nói vừa ngáp
- Ừ , để tao đưa mày về
- Ồ , tao còn chưa quen đường sá ở đây

Trên đường đi , Khang hỏi Lâm rất nhiều

- Ê ! mày có anh chị em gì không ? Khang hỏi Lâm
- Không , nhà tao có mình tao à , suốt ngày chơi với chị giúp việc
- Ủa , ba mẹ mày đâu ?
- Ba tao đi công tác suốt
- Còn mẹ mày ?
- Mất rồi , mẹ tao mất bên trung quốc nên 2 ba con tao chuyển về đây luôn
- Sao mất vậy , xin lỗi mày nha , tính tao tò mò lắm , nếu mày không thích nói thì thôi vậy .

Nói có sao đâu . Nghe ba tao nói bị bệnh gì lạ ghê lắm , nhiễm vào các bộ phận giác quan không hoạt động được nữa , lúc mẹ tao nhiễm bệnh đó , mẹ tao không nghe thấy gì , không nhìn thấy gì , và không nói được luôn . Bác sĩ còn chưa tìm ra bệnh đó là bệnh gì

- Mẹ mày tội ghê ha . Nói rồi Khang nhìn sang Lâm , thấy mắt cô thoáng đượm buồn

Từ lúc đó 2 người im lặng cho đến lúc tới nhà

Nhà Lâm là 1 ngôi biệt thự màu trắng , phần nhà ở không rộng nhưng phần sân lại rất rộng

- Ê ! vào chơi mày ! Còn sớm mà
- Ừ , vào chút rồi về

Trước khi vào nhà , Lâm và Khang fải đi ngang qua 1 khu rừng , mà cũng không thể nói là rừng vì toàn là cây con mới trồng , Lâm dừng lại ở một bộ bàn ghế làm bằng gỗ cây đặt ở sân . " Ngôi đây cho mát hen " Lâm nói

- Ừ . Khang trả lời trong khi mắt thì vẫn đang đảo quanh khu vườn

Chị giúp việc đem ra một số nước ép và trái cây . Lâm bắt đầu nói

- Biết sao nhà tao ở có trồng cây nhiều không ?
- Sao vậy ? Khang hỏi

- Mất Lâm lại đượm buồn , cô khẽ nói " vì mẹ tao thích rừng cây , nhất là bồ công anh , như tao tên Lâm vậy đó , mẹ tao cũng tên Lâm , mẹ tao là Trịnh Nhã Lâm "

- Khang như hiểu tâm trạng của Lâm bấy giờ , Khang nhẹ nhàng đi khám phá khu vườn non , chợt Khang phát hiện ra rất nhiều những cây bồ công anh non , Khang khẽ reo lên , say sưa ngắm 1 hồi , Khang chợt nhìn lại đồng hồ , rồi vội vàng dắt xe ra về

1 năm học trôi qua , tình bạn của cả 3 vẫn vậy , trong sáng , bền vững

Dịp hè , nhà trường có tổ chức đi cắm trại 4 ngày 3 đêm tại Đà Lạt . Tối hôm trước ngày đi , Nhi qua ngủ lại nhà Lâm để sáng hôm sau đi luôn . Thói quen hằng ngày của Lâm là nếu không bận việc gì thì cứ đứng 8h30" cô sẽ lên mạng cho đến 10h , trong khi đó Nhi đi tắm . Khoảng 10h15" , cả 2 không ngủ được , bèn ra ban công ngồi chơi cho mát . Nhi khẽ gọi " Lâm , nói mày nghe cái này nha "

- Việc gì , cứ nói

- Mày thấy thằng Khang sao ? Nhi đỏ mặt nói

- Lâm chợt giật mình , cô cũng không hiểu cô giật mình vì cái gì và vì sao lại giật mình . " Sao là sao , ý mày là sao "

- Thì vậy đó , nhỏ này chậm hiểu ghê . Nhi lại đỏ mặt

- Lâm chợt hiểu ra và cười to lên " A , nhỏ này ghê ghê nha , mới lớp 8 mà đã hahahaha "

- Kệ tao mày , quý này , mày thấy nó sao , nói nghe coi ?

- Ủ , thì cũng được , đẹp trai , cười duyên , ga-lang , nhà giàu , học được , nói chung rất hợp với đáng em Nhihahahaha

- Thiệt không mày , vậy hồi đi trại tao tỏ tình nha . Mắt cô nàng sáng rỡ lên

- Gì ? có nhanh dữ vậy hông

- Gì nhanh mày , tao thích nó 2 năm rồi đó . Cô cúi gằm mặt xuống e thẹn

- Ủ , tùy mày thôi

- Nhưng tao cần mày giúp

- Giúp gì ?

- Đến lúc đi trại cần mày giúp gì thì tao sẽ nói . ok ?

- Ok .

Bạn đang đọc truyện *Cánh Đồng Bồ Công Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Tình Cờ

Sáng sớm hôm sau , Nhi và Lâm thức dậy , cả 2 cùng làm đẹp cho nhau . Nhi mang áo sơ mi cổ bèo màu trắng cùng với chiếc váy xếp màu hồng ngắn ngang đùi , chân đi đôi giày búp bê , tóc mái 9-1 uốn xoắn nhẹ và cột 2 bên thấp . Còn Lâm thì mang chiếc áo sơ mi cổ bình thường mỏng sọc đỏ trắng , khoác thêm cái áo gi-lê màu trắng nhẹ ở ngoài , mang quần đùi jean , chân đi giày converse , tóc cô để mái ngang dài tận lưng uốn xoắn nhẹ . Cả trường tập trung lại để chuẩn bị xuất phát , lúc đó Lâm chạy đi WC , đi ngang qua bãi giữ xe của trường chợt cô thấy 1 người đang loay hoay với chiếc xe , cô chạy đến và hỏi " Ê ! cần giúp gì không ? "

- Chia khoá xe tui lạ ghê luôn nha , mở hoài hông được . Tên kia nói

- Đầu , đưa xem . Lâm chen vào

Loay hoay 1 hồi . Bỗng " Bịch..... " ra rồi nè , đồ con trai gì mà yếu xìu , có cái khoá cũng mở không xong . Mà xe để ở trường khoá vào cột sắt nữa chi vậy , sợ mất thì để ở nhà đi . Lâm bĩu môi

- Ê ! đừng có tưởng giúp tui rồi nói gì tui cũng được ghen . Tui thấy vậy nên tui mới mở khoá ra kia .Anh chàng vừa chỉnh lại tóc vừa nói

- Lại còn bày đặt chỉnh sửa tóc tai này nọ , người xấu thì làm gì cũng xấu thôi . Lâm lại bĩu môi

- Xin lỗi cô , ai xấu ? cho cô 5" nhìn lại tui luôn đó . Anh chàng héch mặt lên trời

- Xi.....lại còn ! Lâm nói nhưng mắt vẫn nhìn sang anh chàng , nói thì nói vậy thôi chứ anh chàng cũng không đến nỗi , anh mang chiếc áo pull đi kèm áo gi-lê màu đen , quần ống côn cùng đôi giày converse

- Thôi tui đi tập trung đã , bye cô luôn , có duyên gặp lại hén . à quên , cảm ơn cô nha . Anh chàng quay lại nháy mắt tinh nghịch với cô

Lâm thờ phờ 1 cái , chống tay lên chiếc xe đạp của anh chàng kia , cô quay lại đá 1 cái vào xe của hắn , bỗng cô ngạc nhiên nhìn xuống sau chiếc xe , có 1 chữ windy nho nhỏ . Cô trừng mắt cười ha ha " Tim được người rồi nhé ! phen này chết với ta " . Quay trở lại với thực tại , cô sức nhớ là quên hỏi tên hắn ta , cô méo mào và tự rủa mình " sao trên đời lại có thứ ngu dốt như mình chứ "

Lúc lên xe , xe Lâm được chia ngồi với 8f. Lâm và Nhi ngồi chung 1 chỗ , đợi mãi không thấy Khang lên , gọi cho Khang thì Khang nói đang lên , 1 lúc sau xe sắp lăn bánh thì Khang nhảy vọt lên , Lâm và Nhi reo lên mừng rỡ , Khang mang áo pull màu trắng viền đen , quần tụt ống côn và giày converse , nổi trội nhất trong đám con trai trong trường , nhưng có 1 người cũng ngang ngửa Khang , Lâm chợt nghĩ đến hắn rồi tự đánh vào trán mình " sao lại nghĩ đến hắn ta chứ " . Khang đến ngồi sau chỗ Nhi và Lâm , bên trong còn có 1 người bên lớp 8f và hình như cậu ấy ngủ rồi . Lúc trên xe , Nhi , Lâm , Khang đùa giỡn rất vui vẻ . Chợt người ngồi cạnh Khang quát lớn "đề im cho người ta ngủ chứ " . Như hiểu ý nhau , Nhi và Lâm cùng quát lại " đề im cho người ta chơi chứ " . Khang dờ mắt nhìn Nhi và Lâm lí nhí " có cần hợp nhau dữ vậy hông " . Nhi và Lâm cùng fã lên cười , khiến cho tên kia càng tức thêm . Hắn ta đứng thẳng dậy " nè , muốn gì đây hả , đủ rồi đó nha " . Bỗng cả đám con gái trên xe quay về phía Khang " ê ! phong kìa , phong kìa tụi bây , có cả Khang nữa kìa , Khang 8c kìa tụi mày ơi " . Tên đó lấy tay đánh vào trán rồi ngồi xuống " trời , đi chơi cũng không yên thân nữa " . Còn Khang thì " chuyện gì vậy trời , hông hiểu gì hết nha " .

- Ê Khang , mày nổi tiếng gê nha , vậy mà không cho anh em bạn bè gì biết hết trơn , thằng này kì gê , ha Nhi ha . Lâm trêu chọc Khang

- Ờ , đúng rồi , nó nổi tiếng mà sợ tụi mình biết tụi mình đòi nổi tiếng theo hay sao á , ha Lâm ha . Nhi bồi thêm

- Ờ đúng đó , nó sợ tụi mình làm ảnh hưởng đến danh tiếng của nó hay sao á , ha Nhi ha .

- Ờ đúng rồi đó mày , thằng này chơi vậy là hông được . ha L à

Chưa kịp nói hết câu , thì Khang nói nhỏ nhẹ nhưng đầy sát khí trong lời nói " tụi bây nói xong chưa vậy " nói xong anh chàng còn cười 1 cái khiến cho Nhi lao đảo luôn

- Umhh chắc là xong rồi đó , ha Nhi ha .

- THÔI!!!!!!!!!!!! đủ rồi nha mày , bọn quý này

- Ờ thôi thì thôi , Nhi và Lâm đồng thanh

Nãy giờ giỡn mệt quá , nên cả bọn đều lăn ra ngủ . 1 lúc sau bỗng nghe thấy nói " ê , xích ra đi mày , xích cho người ta ra " tên ngồi cạnh Khang nói với Khang , Khang đứng dậy thấy trong xe vắng hoe , chỉ còn 4 người , chắc tại ngủ quên không ai kêu dậy . Khang kêu Nhi và Lâm dậy , cả 4 cùng chạy đến khách sạn mà trường thuê , chẳng nhìn thấy ai cả , chỉ thấy 1 ông thầy đang đứng cầm chìa khoá , cả bọn chạy lại hỏi

- Thầy ơi , còn phòng không thầy , tại bọn em ngủ quên

- Chết , sao các em không ra sớm , hèn gì lúc chia phòng thầy thấy dư 2 phòng , tưởng dư ra nên thầy chia hết rồi , giờ mà tập trung chia lại chắc mệt lắm . Mệt các em gê

- Cả bọn láo nháo " chết giờ sao đây thầy , 3 ngày 4 đêm lặn đó thầy "

- thôi giờ có 2 cách : 1> là còn 1 phòng duy nhất mà các thầy định lấy làm nơi hội họp , bây giờ nếu các em chịu thì thầy sẽ nói khách sạn cho kê 2 cái giường vô đó , 4 em ở chung

- Á , chết thôi thầy ơi ! có chết em cũng không ở đâu . Nhi và Lâm láo nháo

- Ê , tưởng các cô có giá lắm hả , chính tui mới không dám ở nè . nói rồi tên bên lớp 8f bĩu môi

Lúc này Lâm mới nhận ra , tên bên lớp 8f kia chính là tên không biết mở khoá xe ở bãi giữ xe của trường , và cũng chính là tên đã bắn đầy nước dơ vào người cô . Cô hét lên " Ê ! tên ngu dốt không có mắt kia "

Hắn ta quay sang " gì nữa đây bà " , và hắn cũng tròn trĩnh mắt " có cần có duyên dữ vậy hông , trường mình đồng lắm mà , sao lại cùng xe với bà này chứ " nói rồi hắn nhăn mặt đau khổ

Nhỏ Nhi và Khang quay sang hỏi " chuyện gì vậy mày "

- Lát tao nói cho nghe - Lâm nói

Như sức nhớ lại điều gì , cả 4 đều đồng thanh hỏi " còn cách thứ 2 là gì thầy ? "

- thầy đứng sững nãy giờ , bỗng vuốt mồ hôi và nói " à , cách thứ 2 là cách đây 25 km có thêm 1 nhà trọ mà trường thuê để bỏ các vật dụng nặng , nếu

các em thích thì cứ đi bộ đến đây để ngủ, rồi sáng sớm lại quay lại đây sinh hoạt với trường

tại sao không có xe chở đến hả thầy? Nhi hỏi, vì gia đình cô rất giàu, từ nhỏ cô đã quen được sung sướng

- tài xế không phục vụ mấy chuyện này đâu em

- Cả bọn nhẩn mặt. Riêng Lâm mếu máo nói "thôi ai đi thì đi, tui ở lại đây"

- Tao ở lại đây với mày luôn nha Lâm. Nhi quay sang nói với Lâm

- Thôi tui bây cho tao ở đây luôn đi, tao nhát đi bộ lắm á. Khang mặt đau khổ than thở

- Vậy 3 người cứ vui vẻ trong căn phòng bé xíu đó đi nha. Tui đi. Tên kia nói vậy rồi lững thững bước đi theo fía mà ông thầy chỉ

Cuối cùng cả 3 cũng lên tới fòng, lúc đó đã là 5h chiều. Ông thầy dắt tui nó lên fòng nói với vào "các em tranh thủ tắm rửa nhanh đi, 6h tập trung trước tiền sảnh khách sạn để đi ăn cùng với các bạn"

- rồi rồi, giờ thầy ra để tui em còn đi tắm. Lâm vừa nói vừa phẩy tay, mặt thầy trông hết sức tội nghiệp

Đúng 6h15", cả 3 mới chạy học tốc xuống tiền sảnh, và lí do lần này cũng là tại Lâm. Thấy cả 3 chạy xuống, thầy nói "mừng quá, thầy tưởng các em ngủ quên ở trên luôn rồi chứ, giờ chỉ còn chờ Phong thôi, tội nghiệp đi bộ 25 km lên đây"

Mới dứt câu thì đã thấy Phong xuất hiện ở cổng khách sạn, áo ướt đầm mồ hôi, cậu tiến tới gần thầy "thầy ơi, chắc thầy fải cho em ở cùng fòng với 3 tên dờ hơi kia rồi, đi bộ mệt quá, em chịu hông có nổi" Phong vừa nói vừa thở trông rất mệt nhọc

- Đây, thầy đã nói là ở luôn không chịu, tự nhiên chạy bộ xuống đó làm gì, rồi giờ lên đây lại"

Phong đứng yên k nói gì, có vẻ là rất mệt

Đi ăn xong, nhà trường cho fếp sinh hoạt tự do đến 9h tối. Nhi, Lâm. Khang đến công viên gần đó, cả 3 chơi rất vui, rồi còn chụp ảnh kỉ niệm. Sau đó lại về chợ đêm, có vẻ như bộ 3 này rất thích đi chợ đêm, chợ đêm đã lạt rất vui, mùa hè nhưng thời tiết trên này rất lạnh, cả ba quyết định đi mua áo ấm. Mỗi người mua cho mình 1 cái, còn Lâm thì quyết định mua tặng ông Hiền - ba Lâm 1 cái nữa. Đến 9h kém 20" thì cả 3 kéo nhau về, vì sợ Lâm sẽ lờ kéo cả lũ trễ giờ. Lên đến phòng thì thấy phòng tối thui, Nhi với tay bật đèn lên thì nghe 1 giọng chất chứa "đi chơi cho đã rồi về quấy rầy giấc ngủ của người khác nữa hả", nhìn sang thì thấy Phong đang nằm trên chiếc giường mà vốn từ đầu cả ba đã fân chia giường đây sẽ là của Nhi và Lâm, Nhi hét lên "Áhhhhhhhhh, ai cho anh nằm lên giường của tui tui"

- Giường nào là của các cô chứ, đây là giường của khách sạn. Phong đáp chất

- Bước ra khỏi cái giường đó, nhanh lên. Lâm vừa nói vừa chạy đến lôi tuột anh chàng Phong xuống khỏi chiếc giường

- "Bịch" Phong té xuống giường, ai dadữ vừa thôi chứ, giường nào của cô, bộ cô tưởng đây là nhà cô hả? Phong vừa xoa lưng vừa nhăn mặt đau khổ

- Nhưng mà lúc chia, tui tui đã chia giường này là giường của con gái rồi. Lâm nói với vẻ mặt tức giận sắp khóc

- Thì cô phải nói vậy, chứ tự dưng la ré 1 hồi xong chạy tới lôi người ta xuống hả

- Thì cho xin lỗi, rồi giờ về giường anh được chưa

- Chứ cô tưởng tui thích nằm giường này lắm hả? Xi..... . Phong đi về giường, nhưng còn quay lại lờm lăm 1 cái..

Bạn đang đọc truyện *Cánh Đồng Bò Công Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Cảm Xúc

...Một lúc sau cả căn fòng im ắng, Khang và Nhi đi chơi mệt quá nên đã lăn ra ngủ hết. Còn Lâm, vì chưa đến giờ đi ngủ của cô nên cô trăn trở mãi, lúc sau cô nghe tiếng gõ lạch cạch bên giường kia, tò mò chạy sang xem thì thấy phong đang trùm mề gõ laptop. Lâm nhỏ nhẹ "Ê! mượn cái coi"

- Phong ngược mắt lên nhìn Lâm, rồi quay trở lại nhìn màn hình máy tính "mượn cái gì?"

- mượn cái laptop đó , sao chậm hiểu quá vậy
- giờ cô mượn tui hay tui mượn cô mà cô nói kiểu đó hả ?
- thôi , năn nỉ á , cho mượn đi ,buồn quá á
- cô buồn cô mượn tui , rồi tui buồn tui mượn ai ?
- giờ cho không nè ? cô fồng má nói
- hông . Phong đáp lại lạnh lùng
- thôi mà , năn nỉ mà , cho mượn chút đi
- phong khẽ liếc mắt " đi chỗ khác chơi đi cưng "

thấy tình hình không mấy khả quan , Lâm đành lùi thui ra ban công ngồi

Từ sau cô , có 1 vật gì hình chữ nhật chia lên , Lâm giật mình quay lại thì thấy Phong đang cầm laptop đưa cho cô , nhanh chóng giật nó trên tay phong , cô cảm ơn phong rồi rít " cảm ơn nhen, cảm ơn nhiều lắm á " . Bật laptop lên , cô ngạc nhiên nhìn thấy màn hình nó là 1 cánh đồng bồ công anh , đẹp đến lạ lùng . Cô trở mắt ngạc nhiên " Wow , đẹp quá , đẹp quá ông ơi " .

- Đương nhiên , máy tui thì fải đẹp rồi . Phong hếch mặt lên trời
- Tui không nói máy ông , ý tui kêu cái màn hình á . Lâm nói nhưng mắt vẫn chăm chú vào cái màn hình và tay thì sờ vào màn hình
- Phong ngồi xuống cạnh Lâm , nói " tui thích hoa này lắm á , đẹp cực luôn "
- Ồ , giống tui , tui cũng thích , thích lắm luôn
- Ê , bắt chước tui fải hông . Phong khẽ liếc Lâm
- Thôi đi ông ơi , bộ ông tưởng mình ông thích hả
- Phong nhe răng cười , " nói nghe nè , tui còn nhiều hình nền này lắm , đẹp lung linh luôn , muốn coi hông ? "
- Trời , còn fải hỏi , bật lên liền đi cưng . Lâm quay sang nháy mắt với Phong , anh chàng khẽ xao xuyến

Phong vào 1 folder có tên là " cánh đồng bồ công anh " , trong đó có rất nhiều hình nền là những bông hoa bồ công anh , Lâm mê mẩn kinh khủng . Cô quay sang Phong " ê ! hỏi về nhà , ông gửi mấy cái này sang máy tui nha "

- Mắc gì fải gửi ?
- Thì coi như ông chuộc tội bắn nước dơ vào người tui đi . Miệng nói nhưng mắt cô vẫn cứ dán vào màn hình
- Gì ? tôi bắn nước dơ vào người cô hỏi nào ?
- thì hỏi đó đó
- hỏi đó là hỏi nào bà nội ?
- lúc khai giảng năm lớp 8 , anh chạy xe nhanh thiệt nhanh ngang qua vũng nước , nên bắn hết nước dơ lên người tui luôn nè
- Thôi đi cô ơi , xạo hoài , lúc đó tui chạy nhanh thì sao cô thấy tui được
- Ủ , thì tui không thấy anh , nhưng tui thấy sau xe anh có dán chữ windy
- Ủa vậy hả , vậy thôi cho xin lỗi ha . Nói rồi Phong quay sang cười với Lâm
- Ồ , muốn xin lỗi thì lát đi trại về gửi cho tui mấy cái hình này nha . Lâm quay sang nhe răng cười

Gì ! khôn dữ vậy , toàn hàng độc của người ta đó nha , tìm kiếm bao lâu nay mới được , mà cô nỡ cướp trên công sức người khác hả ? Mặt anh chàng buồn thiu

- ráng chịu đi cưng , ai biểu có lỗi với chị . À , mà tên gì ? nói chuyện vậy mà chưa biết tên
- Ngô Nam Phong , còn cô

- tui hả . Đồng Tuyết Lâm
- Tên nghe giống trung quốc ghê á
- thì tui mới từ trung quốc chuyển về mà , tên giống trung quốc vậy thôi chứ tui là người việt 100% đó nha . Lâm nháy mắt
- Nhưng mà tui thấy tên bà đâu có hay đâu , con gái gì mà tên Lâm , dở ẹc à
- Kệ tui , mắc mớ gì tới ông
- Đề nghị đổi tên đi nha , con gái gì mà tên lâm , nghe thấy ghê

Chợt Lâm bật khóc " Anh nói tui sao cũng được , nhưng cảm không được xúc phạm đến cái tên của tui , anh không biết tên của tui có ý nghĩa như thế nào với tui đâu " nói rồi , Lâm bước thẳng vào phòng rồi trùm mền lại

- Phong ngơ mặt " con gái sao khó hiểu vậy trời , giận có chút xíu mà cũng khóc " .Nói rồi Phong cũng về giường của mình.

Sáng sớm hôm sau , cả trường tập trung tại đại sảnh , Phong định bụng sẽ xin lỗi Lâm , nhưng anh không thấy Lâm đâu cả . Phong định đến chỗ Lâm thì cô lại đi chỗ khác . Đến tối trường lại cho sinh hoạt tự do , nhưng Lâm không đi , Nhi và Khang cùng đi . Đến khoảng 7h hơn thì khách sạn cúp điện , máy phát điện lại bị trục trặc nên cả căn phòng Lâm tối thui , cô cũng chẳng muốn đi đâu , cứ ngồi trong bóng tối có lẽ tốt hơn . Bỗng nhiên Phong đến ngồi bên cạnh cô " Ê ! cho xin lỗi mà , tại tui không biết cái tên đó có ảnh hưởng lớn tới cô " . Lâm vẫn không nói gì , mắt cô lơ đãng nhìn ra ngoài . Phong vội chìa ra 1 vật , Lâm nhìn sang , mắt cô sáng rỡ và cô vội chụp lấy " wow , đẹp quá " .

- hết giận chưa . Phong lại nhe răng ra cười
- hết cái đầu ông á . Lâm khề lườm mắt
- chưa hết luôn hả , sao giận dai dử vậy . Phong gãi đầu
- Tạm tha cho ông đó , nhưng chưa tha hoàn toàn đâu nha . Lâm vừa nói vừa xăm xe món đồ mà Phong vừa đưa
- Vậy fải làm sao mới tha hoàn toàn ?
- Nếu như ông làm cho tui nguyên 1 bó bỏ công anh bằng giấy như vậy luôn , chịu hông ?
- trời , tưởng gì , chuyện nhỏ . Nhưng mà để lúc về đã nha , tui làm đẹp hơn , giờ đồ nghề không đủ . ok ?
- rồi , sao cũng được , miễn có cho tui
- Ê ! mà tui hỏi bà cái này được hông
- hỏi gì ?
- sao bà tức giận khi tui động chạm tới cái tên của bà vậy

Chợt mặt Lâm buồn hẳn . cô nói nhẹ nhàng " thôi , ông chưa là cái gì của tui , ông không nên biết "

- trời , ghê vậy , bộ là cái gì mới được biết hả
- thôi , tóm lại nếu muốn biết thì cứ làm gấp đoá bỏ công anh cho tui đi , rồi tui cho biết . ok ? lâm lại nháy mắt tinh nghịch
- rồi , ok luôn , nhưng nhớ fải giữ lời đó nha , giờ mình đi chơi không ? chứ cúp điện ở hoài trong phòng chán quá
- ok . chờ tui thay đồ , ông chờ tui ở đại sảnh ha . 15"
- ok

Lúc này đã là 8h15" , cô mang 1 chiếc áo đầm màu trắng ngắn trên gối , chân đi đôi giày búp bê , tóc buông thả nhẹ bay trong gió , nhìn cô lúc này hết như thiên thần , trong sáng và nhẹ nhàng . Cô chạy đến chỗ phong .

- phong than thở . " trời , cô nói với tui là 15" , mà 30" sau cô mới có mặt luôn "
- sry hen , tại tính tui nó vậy . rồi cô le lưỡi cười trêu
- thôi đi cho rồi

Cả 2 đi ăn uống ở khu chợ đêm rồi về công viên đi dạo , cả 2 rất đẹp đôi , mọi người đi đường cứ tưởng cả 2 là 1 cặp . Cả 2 dừng lại tại 1 gế đá , có 1 người có vẻ như là thợ nhiếp ảnh đến hỏi " chụp ảnh không cháu ? " . Lâm nhẹ nhàng trả lời " dạ thôi bác ạ " . " Ta chụp miễn fi cho mà , không lấy tiền

đầu ". " Ủa , sao miễn fi hà bác " lâm ngược đôi mắt tròn xoe nhìn ông thợ nhiếp ảnh . " tại ta thấy 2 đứa đẹp đôi quá nên muốn chụp về trưng trong phòng tranh ý mà " . Cả 2 đều ngượng ngùng đỏ mặt . Lâm lí nhí " chúng cháu không fải là 1 cặp đầu a , chỉ là bạn thôi bác ơi " . Phong nói " không sao , nếu bác thích thì cứ chụp " . " ờ , vậy ta ra chỗ đám hoa bồ công anh kia chụp nha " mắt bác chụp ảnh mừng rỡ . cả phong và lâm cùng đồng thanh " ờ đây cũng có bồ công anh hà bác " . bác nhiếp ảnh cười nói " đây , hợp nhau vậy mà không phải là 1 cặp thì tiếc quá " . Cả 2 lại đỏ mặt . Cả 3 người cùng đến đó , có 1 cánh đồng bồ công anh thật là tuyệt vời , Phong và Lâm mãi đùa giỡn với nhau trên cánh đồng bồ công anh mà không biết là ông thợ nhiếp ảnh đang say sưa chụp 2 người . Chụp xong bác nói " thôi , về các cháu ơi , khuya rồi " . Phong nói " ủa , sao không chụp vậy bác " . " Ta chụp xong rồi " bác cười nhẹ rồi đi nhanh lên fía trước . Phong và Lâm chạy theo thì không thấy bác ấy đâu nữa . Nhìn đồng hồ thấy sắp đến giờ tập trung , cả 2 tức tốc chạy về , không may Lâm bị trật chân . Phong đỡ cô về , nhưng thời gian không cho phép cả 2 đi chậm như thế này , Phong liền cõng Lâm trên lưng , đi trên đường mọi người đều nhìn vì cả 2 quá nổi trội , đến khách sạn , Nhi và Khang đứng đợi lâm , thấy vậy , cả 2 chạy đến đỡ lâm xuống

Ê ! bị sao vậy mày . nhi vừa tìm chỗ đau trên người lâm vừa hỏi

- thấy gần tới giờ về , tao với phong chạy nhanh về đây , giữa đường bị trật chân nên phong cõng tao về , đau quá mày ơi . Lâm xuyết xoa

- trời , đưa tao coi . Khang cuối xuống chân lâm

nhi và khang nhí nhố cứ xuyết xoa chân lâm " có sao không mày , trời ơi , sao để ra nông nổi này "

- thôi tình thương mến thương đủ rồi , thầy đang điểm danh tới tên mấy người kia . nói rồi phong cuối xuống định cõng lâm lên fòng thì khang chặn lại

- thôi cảm ơn , bạn tui tui để tui tui lo . rồi nhi đỡ lâm sang cho khang , cả 3 cùng lên fòng trước , lâm quay lại nhìn phong với vẻ mặt có lỗi .

Sáng sớm hôm sau , cả trường được đưa đi tham quan đủ nơi , trường quyết định tối nay sẽ dựng lều trại ở 1 bìa rừng và cùng nhau đốt lửa trại . Trong lúc đang hì hục chuẩn bị dựng trại , Nhi kéo Lâm ra 1 góc

- Ê mày , tao quyết định rồi , tối nay tao tỏ tình với khang

- Lâm lơ đãng " ờ , tùy mày "

- Tối nay lúc mọi người đang tập trung đốt lửa trại thì mày giả bộ rú khang ra sau con suối kia ghen , tao đợi ở đó .

-Ặc , làm gì fải ra suối , gần chút đi

- Thôi , xa cho nó an toàn , mắc công mấy nhỏ con gái trường mình thấy khang rồi bu theo nữa

- Ờ , được rồi , mà mấy giờ mày

- thì đã nói đang lúc mọi người đốt lửa trại mà

- ừ , vậy đi , thôi để tao vào fụ với mấy đứa

- ừ mày đi đi , tao ra fone về nhà ha

Các lớp đều hì hục dựng trại cho lớp mình , lúc tất cả các lớp dựng xong thì trời cũng đã sẩm tối , ăn uống qua loa rồi lại tiếp tục chuẩn bị đốt lửa trại . Cuối cùng lửa trại cũng được nhóm lên , tiếng lửa nổ tanh tách nghe vui tai cực , cả bọn ngồi chơi vui quá , làm Lâm quên luôn cái hẹn với Nhi , mãi đến khi Nhi nháy máy thì Lâm mới sực nhớ , cô nàng kéo vội khang đi

- Á..... thả tao ra , quý này , làm gì lôi tao đi dữ vậy . Khang vừa kéo tay Lâm ra khỏi áo khang vừa nói

- Theo tao rồi biết , có 1 bất ngờ thú vị dành cho mày . Lâm nháy mắt với khang

- thì mày thả tao ra đã , để tao đi đàng hoàng đi , kéo tao như súc vật vậy . Mặt khang nhăn nhó

- Lâm thả tay ra khỏi áo khang rồi nói " ừ , đi nhanh lên , trễ giờ hẹn quá rồi "

- Khang đỏ mặt và cười thẳm , chột khang nói " vậy tao cũng nói cho mày biết cái này luôn ha "

- tới nơi rồi muốn nói gì thì nói

Đang đi thì bỗng có 1 đám người đông như kiến , mà điều đặc biệt là toàn là con gái đang đuổi theo 1 thằng con trai , khi tới gần thì cả lâm và khang cùng ngạc nhiên nói " PHONG " . Cả đám con gái la ré tên của phong " phong ơi , đứng lại , phong ơi , tui em yêu anh " . Lúc đó phong chạy đụng vào người của Lâm và Khang nói " ê , cứu tui với đi " . Đám con gái đó lại gần thấy khang thì lại hét lên " khang , ê có cả khang nữa nè tui bày ơi "

- Cứu cái đầu ông chứ cứu , giờ ông hại luôn tui rồi nè . Mặt khang nhăn nhó

Cả 3 nhìn nhau rồi bỏ chạy thực mạng , lúc sau không thấy ai đuổi theo nữa mới dừng lại . Ngồi nghỉ 1 lát , Lâm nhìn đồng hồ rồi hét lên " chết tao rồi khang ơi , đi , nhanh lên , mày hại tao quá " . Khang ngờ ngác nhìn Lâm " đi đâu " . Lâm đứng dậy vừa lôi tay khang vừa nói " thì đi tới chỗ hẹn chứ đi đâu , nhanh mày " . " Ê , cho đi với , định vứt tui 1 mình ở đây hà " giọng phong vang lên . " thích thì đi , thời giờ không còn nữa đâu " Lâm nói . Cả 3

chạy đến con suối thì không thấy Nhi đâu . Chợt Khang quay sang Lâm , nắm tay Lâm và nói

- Lâm à , khang biết lâm định nói gì với khang , nhưng lâm hãy nghe khang nói trước

- ê ! tự nhiên xưng tên nghe nổi da gà vậy mà , chuyện gì nói đi

- khang khang..... . Khang gãi đầu

- nói nhanh đi mà , mất thời gian quá

- khang yêu lâm . nói rồi khang quay sang chỗ khác mặt đỏ bừng bừng

Không ngờ lúc đó , Nhi ở đâu đi ra , nhìn vào mặt lâm , nhìn như nhìn 1 người dưng . Chợt Nhi sờ tay lên sợi dây chuyền hình chữ F

- Sao mà lại làm vậy với tao hả Lâm , mà fan bội tao hả Lâm . Mặt Nhi rung rung

- Ê , bớt giận đi mà , tao không có à nha , mà hiểu lầm ý của thằng khang rồi

- không có hiểu lầm đâu , khang yêu lâm thiệt mà . Khang quay sang nhìn vào mặt lâm và nói , làm cho Lâm ngượng ngùng quay mặt sang chỗ khác , cô bắt gặp bản mặt của phong , mặt anh chàng ngơ ngác vì chẳng hiểu gì cả , chợt 1 ý nghĩ loé lên trong đầu cô , cô cười nhếch mép , và chạy đến nắm tay của phong nói " hiểu lầm quá rồi , tao với phong đang quen nhau mà , ha phong ha "

- Phong không hiểu gì hết , định mở miệng nói " ơ , không..... " thì đã bị Lâm nhéo 1 cái , phong rên nhẹ " aida.....đau " , Lâm quay sang ôm nhẹ Phong và nói nhỏ với phong " giúp tui đi , tình hình căng thẳng quá " . chợt phong đẩy nhẹ Lâm ra và vòng tay qua eo cô , cười nói " đúng rồi , tui tui đang quen nhau mà , phải không em yêu " . Lúc đó Khang nhìn phong trừng trừng và nói " tại sao , tại sao lại là phong chứ , khang có gì thua phong hả Lâm ? " . " thua gì đâu , tại tao yêu Phong mà " nói rồi Lâm nhe răng cười . Rồi sau đó Khang bỏ chạy về phía rừng , cả 3 đều gọi mà khang không trả lời , Lâm liền đẩy Nhi " đi đi mà , cơ hội đó , cố lên nha " . Nhi nhìn Lâm mỉm cười rồi chạy theo Khang . Chợt Phong chạy đến nói bên tai Lâm " mình về được chưa em yêu " . " Em yêu cái đầu ông á , đừng tưởng bờ nhen , đóng kịch thôi đó " lâm cốc đầu phong 1 cái . " Gì ! bà làm như tui thêm bà á hả , xí , giờ có năn nỉ tui yêu bà tui cũng không yêu nữa " nói xong quay qua thì thấy Lâm đã đi từ đời nào rồi , " ê ! chờ với " vừa nói phong vừa chạy theo lâm

Bạn đang đọc truyện *Cánh Đồng Bò Công Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Mỗi Tình Đầu

...Về phần khang và nhi , khang chạy vào 1 căn nhà gỗ gần đó , cậu ngồi im không lên tiếng , Nhi vẫn ngồi đó ngắm khang , 1 lúc sau khang ngủ , nhi chợt thấy khang rung mình và co người lại , có lẽ vì lạnh , ban đêm ở đà lạt mà , cô vội cởi chiếc áo ấm đang khoác trên người cô đắp cho khang , rồi 1 lúc sau cô cũng thiếp đi luôn . Sáng hôm sau Khang dậy thấy trên mình có áo của ai , nhìn quanh thì bắt gặp nhi đang nằm co lại trên sàn , khang nghĩ thầm " con khi này , tự nhiên đem đưa áo cho tao à " , chạy đến bên nhi , khang kêu mãi mà nhi không dậy , sờ vào trán Nhi thấy nóng kinh khủng , anh chàng liền bế cô nằng về địa trại , đến nơi thì trại đã dẹp hết và xe của trường cũng đã về khách sạn , khang không biết làm sao nên đành bế Nhi chạy về khách sạn , trên đường đi , Nhi luôn miệng nói mê sảng " Khang , đừng bỏ Nhi mà , Nhi thích khang lắm " khang nghe thấy liền đỏ mặt . Tới khách sạn , các thầy cô đưa Nhi vào bệnh viện . Lâm chạy đến đập vai Khang nói " Ê ! tình cảm quá ha , bế nằng chạy mấy cây số về tới khách sạn , hết như fím hàn quốc luôn " vừa nói lâm vừa mơ mộng " . Khang đỏ mặt nói " Đẹp mà đi , từ chối tình cảm của người ta rồi còn nói " . Lâm cười hi hi và nói " tại tao có người yêu rồi chứ bộ " . " Vậy nếu mà chưa có người yêu thì mà yêu tao ha " mắt khang sáng rờ . Lâm cốc đầu khang 1 cái và nói " thôi đi ba , giờ tập trung lo cho em Nhi đi kia . " Ờ , giờ mình lên bệnh viện đi ha " . " ok " lâm trả lời . Đến bệnh viện , Nhi tỉnh dậy thì cả trường cũng chuẩn bị về luôn , trên xe Lâm giả bộ muốn ngồi với Phong để cho khang và nhi riêng tư . Lâm nói với phong " ê , nhớ lời hứa nha , đoá hoa bò công anh đó " lâm nháy mắt . " biết rồi , nói mãi " phong trả lời một mồi . Có lẽ 3 ngày đi trại vừa rồi quá mệt nên cô đã ngủ thiếp trên vai phong , tới nơi phong đỡ mặt nói " dậy đi bà nội , nằm đã chưa , tê hết tay tui rồi nè , đầu gì nặng thấy sợ luôn " . Lâm bưng tỉnh " Á , cho sry nha anh yêu hê hê " Lâm trêu phong . " À , cho xin cái yahoo đi , để tui gửi mấy cái nền bò công anh cho " phong kéo tay lâm lại khi cô định lên xe . " ờ quên nữa . tanpopo , đơn giản " rồi lâm cười khi . " còn nick anh " lâm hỏi lại . "Khỏi cần biết , tui add nick cô được rồi " rồi phong quay lưng đi . Tối đó , như thường lệ , cô online vào lúc 8h30" , chợt có 1 nick nhảy vào

CĐBCA : ê , quý cái

tanpopo : ai đó ?

CĐBCA : biết ai hông cung ?

tanpopo : hông nói sao biết được .

CĐBCA : ờ quên ha , tui nè

tanpopo : tui nào ?

CĐBCB : mau quên vậy bà , phong đẹp trai nè

tanpopo : (icon hình mặt ỏi) phong thì được , chứ đẹp trai thì nên xem xét lại

CĐBCA : ề ! giờ muốn sao , không muốn lấy mấy hình bồ công anh nữa hả , vậy thì thôi , tui out à

tanpopo : ề ! khoan , làm gì nóng vậy anh 2 , cứ từ từ

CĐBCA : anh 2 thì nghe còn được

tanpopo : thôi gửi đi bà , nói nhiều quá à

CĐBCA : rồi

.....

CĐBCA : nhận được chưa

tanpopo : rồi , cảm ơn hen , à , mà làm đồ cho tui chưa vậy , nôn nóng quá đi hà

CĐBCA : ngày mốt đi , chắc chắn sẽ có

tanpopo : mốt là ngày 8-8 fải không ?

CĐBCA : ờ

tanpopo : ề , trùng ngày sinh nhật tui luôn đó

CĐBCA : trời , có cần duyên dữ vậy hông . vậy mốt mấy giờ đây , tùy cô chọn đó

tanpopo : mốt 9h ha , anh đến đón tui được hông , xe hư rồi , tui dắt anh đến chỗ này , mê ly luôn

CĐBCA : trời , làm quà cho bà mà bà còn hành mình nữa

tanpopo : thông cảm cho bạn đi mà , hề hề

CĐBCA : thôi out đã nha , bye

tanpopo : ờ , tui cũng out luôn , bye

Lên giường đi ngủ mà lâm cứ nôn nóng đến ngày 8-8 , 1 lần là vì sinh nhật cô , còn 1 lần là vì cái gì cô cũng không biết nữa

sáng ngày 8-8 tại nhà Lâm

- Con gái ba đâu rồi , có quà nè

- Đâu bà

- tặng con cái i-pod , bà thấy cái i-pod của con cũ rồi

- con cảm ơn bà nhiều lắm , bà hiểu ý con ghe luôn . lâm hôn vào má ông hiền

- à bà ơi , chiều nay con đi chơi với bạn nha

- ok , sinh nhật con mà , tung hoành đi , đừng over night là được . nói rồi ông rút tiền ra để lên bàn , như mọi khi lâm muốn lấy bao nhiêu thì tùy . Mỗi lần đi chơi với bạn , ông hiền đều làm như vậy , và ít khi lâm lấy nhiều tiền , lần này cũng vậy , lâm chỉ rút vài tờ .

Đến chiều , Nhi và Khang cùng qua nhà Lâm . Nhi tặng Lâm 1 con búp bê handmade do Nhi làm , con Khang tặng Lâm 1 quyển chăm sóc cây trồng . Cả 3 cùng đi chơi với nhau rất vui , đi ngang qua 1 cửa hàng trang sức , Lâm dừng lại và vào chọn 2 sợi dây chuyền , mỗi bên là 1 nửa trái tim , đem ra tặng cho Nhi và Khang , Lâm " 2 tụi mày hạnh phúc ghen " , nghe xong Nhi đỏ mặt e thẹn , còn Khang thì nói " tụi tao có gì đâu mà , nói vậy không hà " ! " ủa , không có hả , không có sao có người đỏ mặt vậy ta ? chẳng lẽ mày sốt hả Khang " , nói rồi cả 3 cười giòn tan . nhìn lại đồng hồ thấy 9h , lâm vội vã chạy về , Nhi và Khang cũng chẳng hiểu vì sao hôm nay Lâm lại đòi về sớm nữa , mọi khi cô nàng luôn là người đòi về trễ nhất , 2 người nhìn nhau 1 hồi thấy còn sớm nên quyết định đi dạo .

Về lần Lâm , về đến nhà là 9h20" , cô thấy Phong đã đứng trước cửa nhà đợi cô . Cô chạy đến cười khi khi . Phong nói " đúng giờ quá ta " . Lâm cười

trừ " cho xin lỗi mà , ủa mà sao ông biết nhà tui . tui nhớ là chưa nói mà " . " phong này có chuyện gì mà không biết , thôi đi lẹ đi " phong đi ra xe nói . " ờ , ông chờ đi , tui chỉ đường cho "

Chạy 1 hồi , Lâm đập vai Phong nói " tới rồi đó , lên đi " . Cả 2 cùng đến cánh đồng bồ công anh mà Khang đã chỉ cho Lâm trước đó , trông Phong bây giờ không khác gì Lâm lúc mới tới đây . Cả 2 chụp ảnh kỉ niệm rồi Lâm hỏi " ê ! hoa của tui đâu " . Phong lục loại trong cặp 1 hồi rồi lôi ra 1 chiếc hộp hình trái tim to thiệt to , Phong đưa cho Lâm , Lâm mở ra xem 1 bó hoa bồ công anh được làm bằng chất liệu gì đấy mà đến Lâm cũng không biết nữa , lung linh sắc màu , đẹp kinh khủng , Lâm mê mẩn ngắm nghía rồi nói " cảm ơn nhen , tui thích lắm á " . Phong không nói gì , anh chỉ ngồi say sưa ngắm vẻ mặt Lâm lúc này , anh thầm nghĩ " trông thật đáng yêu " ! rồi bỗng dưng Phong đưa cho Lâm cái i-pod và nói " ê ! nghe đi , coi như tui tặng quà sinh nhật cho bà " . Lâm nhìn qua nói " ủa ! chứ không fải ông tặng cho tui đoá hoa này rồi hả ? " . Phong ngại ngùng đáp " đoá hoa đó là quà tạ lỗi tui bắn nước dơ lên người bà , còn cái này là quà sinh nhật , mà tui chỉ cho nghe 1 bài thôi đó nha , không fải cho luôn cái i-pod đâu nha " . Lâm đáp lại " biết rồi , ông làm như tui không có i-pod á " , Lâm rút trong túi mình ra cái i-pod lúc sáng ba đã tặng cho Lâm , chỉnh chỉnh 1 hồi cô nói " tui cũng tặng lại anh 1 bài hát nè " . Phong xua tay " thôi , sinh nhật cô ai lại để cô tặng quà " . Lâm nhét cái i-pod vào tay Phong nói " lúc này tui cũng tặng cho 2 đĩa kia , giờ tui cũng tặng cho anh " . Cả 2 cùng nhét fone vào tai , giai điệu nhạc vang lên . Cả 2 sững sờ nhìn nhau...

"..... ngày xưa 2 đĩa trên cánh đồng hoa , và anh đã hứa sẽ chẳng rời xa , tình yêu 2 đĩa sẽ còn mãi dẫu cho hoa kia tàn "-lời bài hát-

Lâm và Phong chợt thốt lên " Á , có cần duyên dừ vậy hông "

Lâm fi cười và nói " anh cũng thích bài này hả ? "

- Ủ , mới nghe xong tui mê luôn , lời bài hát ý nghĩa thiệt đó

- tui cũng vậy , tui thích bài này lắm

nói xong cả 2 không hẹn mà cùng đỏ mặt

Phong thấy vậy đứng dậy nói " thôi trễ rồi , về ha "

" ừ " , Lâm trả lời trong khi mặt vẫn còn đỏ

Phong chờ Lâm về đến nhà , anh đợi cho cô vào khuất trong nhà rồi anh mới bắt đầu rú ga chạy về , không hiểu sao trên đường đi Phong cứ mãi nghĩ về Lâm , rồi anh lại bật cười . Còn Lâm , cô không tài nào ngủ được vì cứ nhắm mắt lại là cô thấy hình ảnh Phong hiện ra , cô tự hỏi không biết đây có fải là yêu không

Hôm sau Nhi và Lâm cùng đi ăn sáng , Lâm bắt đầu tra hỏi Nhi

- Ê ! tới qua tao về rồi 2 tụi mày có về không ?

- Nhi đỏ mặt nói " tụi tao thấy còn sớm nên quyết định đi dạo "

- Rồi khi đi dạo nói gì , khai hết ra cho tao

tới qua , tại công viên , Khang và Nhi ngồi ở gế đá , cả 2 đều im lặng , chợt Khang lên tiếng

- Ê ! mày thích tao thiệt hả ?

- Nhi ngượng ngùng không trả lời mà chỉ khẽ gật đầu

- Nhi có chắc là sẽ thích Khang mãi mãi không . Nó thay đổi cách xưng hô 180 độ

- Nhi chắc.....chắc chắn luôn á , Khang tin nhi đi , nhi thề mà . Về mặt cô lúc này hết sức buồn cười , làm Khang bật cười

- thì có ai nói không tin nhi đâu

Rồi cả 2 lại im lặng , Khang lại lên tiếng

- Nhi nè , nhi chờ Khang được không , tại vì bây giờ Khang không xác định được tình cảm của mình nữa , nhi chờ Khang ha

- N.....h..i.....Nhi nhất định chờ mà , nhi nhất định sẽ làm cho Khang thích nhi . Cô nàng đứng bật dậy và nói rất quyết tâm

- Khang lại bật cười , Khang nói " thôi , mình về ha "

tại chỗ ăn sáng :

- rồi xong, hết chuyện . còn mày với phong sao rồi , khai ra hết cho tao
- Sao trắng gì ở đây mày , tao với phong chỉ giả bộ đóng kịch thôi
- là sao , mày nói gì tao hông hiểu ?
- thì là tao với phong giả bộ nói quen nhau đó , tại tao thấy tình hình căng thẳng quá nên mới nói vậy , giờ thì xong rồi . cô fui tay
- ặc , thiệt hay giỡn vậy mày , giờ cả trường đang đồn ầm lên chuyện mày với phong qen nhau kia . Nhi há hóc ngạc nhiên
- sao tui nó biết được hay vậy . Hay là có kẻ cung cấp thông tin . Lâm liếc sang Nhi
- Ủ thì..... mà không , tao thề với mày luôn , tao không có cung cấp thông tin cho bọn nó biết , tao chỉ kể với mình con linh bà tám thôi mà
- trời , vậy là mày giết tao rồi đó con quý , nó tên là gì ?
- linh bà tám
- mày biết vậy sao còn kể cho nó
- thì tại bạn bè tâm sự với nhau thôi mà . thôi tao có việc , đi trước hen , bye mày . nói xong nhi te cò chạy
- ê ! đứng lại đã con quý . Lâm nói với theo , mặt cô buồn xo , cô nghĩ " tao có định đánh mày đâu , chỉ định hỏi vụ tao với phong thôi mà "

7h sáng ngày 5/9 ! tanpopo.....dậy đi , trễ giờ khai giảng rồi kìa . Như mọi khi , khai giảng năm nào đến với nó cũng như vậy , có điều năm này có tiến bộ hơn các năm khác 1 chút là nó chỉ đi trễ tiết khai giảng thôi . Lớp nó năm nay quậy hơn nhiều , có lẽ là năm cuối cấp , 2 đứa bạn nó cũng có vẻ thân nhau hơn , đi đâu cũng quần quýt lấy nhau . Chợt nó nhớ đến phong , rồi nó tự đánh vào má mình . Nhi thấy vậy liền hỏi

- Ê ! có chuyện gì vậy mày , dạo này thấy mày khác lắm nha
- Có gì đâu , mày cứ linh tinh
- đừng có giấu tao , có chuyện gì tâm sự cho bạn bè chị em biết đi . Nhi gian xảo nhìn Lâm
- nói mày biết rồi mày chỉ đi kể với mỗi bạn linh bà tám thôi hả . Lâm nhăn mặt trêu nhi
- thôi mà , giận dai dử vậy mày . có chuyện gì kể tao nghe đi
- tao hỏi mày nha , như vậy là sao

.....@#%\$^!*&.....

- vậy có fải là tao thích phong hông mày ? lâm ngượng ngùng hỏi nhi
- trời , chính xác 100 % luôn , chị lâm nhà mình biết yêu rồi bà con ơi

Lâm lấy tay bịt miệng Nhi lại " con quý , hứa sao mày "

- à quên , sry hén . Thôi , còn chờ gì nữa mà không tỏ tình với chàng , để lâu có người khác cướp liền đó , chàng của mày không fải hạng bình thường đâu nha
- Con gái ai lại tỏ tình trước hả mày , với lại lỡ phong không thích tao thì sao , ngượng chết
- Ổ ha , mày nói cũng đúng , mà thôi , tao không có kinh nghiệm trong mấy chuyện này đâu , hỏi ý kiến tao lỡ chuyện vỡ lỡ rồi dè đâu tao đánh nữa , đi nha , đến với tình yêu của tao đã . nói rồi , nhi chạy vọt tới bên kang
- quý này , đại trai dữ . lâm tự nói thầm

Mà lạ lắm nha , mấy ngày hôm nay sao mọi người trong trường cứ nhìn mình , cả mấy người lạ ngoài đường nữa , hông biết mặt mình dính gì hông . mà thôi kệ , quan tâm làm gì cho mệt . Lâm đang suy nghĩ vẩn vơ thì chợt tiếng loa fát thanh của trường vang lên " a lô , đề nghị em đồng tuyết lâm lớp 9c lên fòng hiệu trưởng gấp "

Nghe vậy lâm tức tốc chạy lên , mở cửa vào thì lâm thấy phong cũng ở đó , quá ngạc nhiên , cả 2 cùng đồng thanh

" có cần duyên dữ vậy hông "

thầy hiệu trưởng đang háng giọng , cả 2 giật mình quay lại

- 2 em ngồi đi . thầy hiệu trưởng nói sau khi đã ngồi

2 em biết vì sao 2 em được mời lên đây hông

- sao biết được thầy . làm trả lời một mỗi

- ờ đúng rồi , tui chưa nói sao biết , trước tiên thầy xin chúc mừng 2 em

cả 2 ngơ ngác " chuyện gì vậy thầy "

- và sau đó xin cảm ơn 2 em đã đem lại vinh quang cho trường chúng ta

cả 2 đồng thanh " chuyện gì , thầy nói đi "

à , chả là , bộ ảnh của 2 em đã đạt danh hiệu là bộ ảnh đẹp nhất trong năm này , bên nhà nước có gửi tặng trường ta 1 giấy khen là trường có biểu hiện xuất sắc , cũng nhờ công 2 em đó , hiện bộ ảnh đó đang được gửi đi nước ngoài để tham dự " bộ ảnh đẹp nhất thế giới năm nay " . Từ nay trường ta tiến thêm 1 bậc nữa rồi . vừa nói thầy hiệu trưởng vừa mơ mộng

Cả 2 vẫn không hiểu thầy đang nói gì , thầy hiệu trưởng đưa cho Lâm và phong 2 xấp ảnh có tựa đề " cánh đồng bồ công anh " , trong đó là hình ảnh 2 người đang nô đùa trên cánh đồng bồ công anh ở đà lạt vào dịp đi trại của trường tổ chức vào dịp hè , và đặc biệt là có hình phong đang cồng làm trên vai , cả 2 sững sờ quay sang nhìn nhau và thốt lên " ông thợ nhiếp ảnh " .

phong quay sang hỏi thầy " nhưng em vẫn không hiểu vì sao họ lại biết chúng em học trường này mà gửi ảnh về "

- đơn giản , vì thời điểm đó chỉ có 1 mình trường ta đi du lịch lên đó , mà nhìn sơ qua cũng đoán được các em không phải là người vùng đà lạt

Cả 2 nhìn nhau đau khổ , lúc ra khỏi phòng hiệu trưởng , cả 2 lại đồng thanh " sao đi đâu cũng gặp cô / anh vậy " , thấy vậy nên cả 2 im lặng không nói gì và trở về lớp của mình . Đến lớp cả bọn xông ra hỏi làm có chuyện gì , làm kể hết mọi chuyện và

- Tụi bây thấy chưa , tụi nó tình vậy mà cứ chối hoài

- gề gề nha , chụp ảnh chung đi dự thi nữa chứ

Lâm không biết làm sao để nói lại mấy cái miệng gề gớm này nữa , cô đành im lặng . nhưng trong lòng cô cũng thấy vui vui , vì thật ra thì cô cũng đang có tình cảm với phong mà

Về lần phong , tại lớp phong , cả bọn nhao nhao

- bồ nó cũng xinh thiệt ha , mà tên cũng độc nữa , con gái gì mà tên lâm , ngộ gề ha , nghe nó cứ kì kì sao á . Ê phong , bồ mày tên kì vậy mày

lúc này mặt phong đỏ lên , phong bật dậy hét to " tụi bây không được xúc phạm đến tên của cô "

cả lớp giật mình líu riu " trời , có cần dữ vậy hông " , rồi tản ra hết

chính phong cũng không hiểu tại sao phong lại có thái độ như vậy nữa , hay là phong đã yêu lâm rồi . phong tự hỏi

Trên đường về nhà :

Lâm đang đi cùng với Nhi thì có 1 đám người chạy đến xin chữ kí và xin chụp ảnh cùng , Lâm thấy lạ lắm nhưng cô cũng phải đồng ý vì họ quá nhiệt tình . Có người hỏi " chị ơi , vậy cái ảnh đẹp trai chụp cùng chị đâu , sao ảnh không về chung với chị "

- lâm ngơ ngác " chị thì có liên quan gì đến ảnh đâu mà phải về chung "

- Ủa , chứ không phải 2 người đang yêu nhau hả ?

- trời , làm gì có . Mặt lâm đỏ lên

có tiếng lao nhao phía sau " chắc chị ngại đó , giờ thành người nổi tiếng rồi nên mấy việc này phải cẩn trọng lắm , nhưng mà tui vẫn ủng hộ cho 2 anh chị ấy , trông quá đẹp đôi luôn , chuẩn không cần chỉnh "

- lâm chỉ biết cười trừ và cô xin phép về

Còn Phong , đi trên đường cũng có vài người xầm xì bàn tán " ê ! hình như anh này là nhân vật chính trong bộ ảnh " cánh đồng bồ công anh nè " "

- phải không mày ?

- chính xác luôn rồi , ảnh đó
- ề , vậy chị kia đâu
- chị nào ?
- chị người yêu ảnh á , chị chụp chung với ảnh trong bộ ảnh đó
- ủa , 2 người là người yêu của nhau hả ?
- chắc vậy , nhìn đẹp đôi vậy mà
- ừ , công nhận hợp nhau thiệt ha

Nghe vậy phong thoáng ngượng ngùng và bước đi thật nhanh

tối 9h

tanpopo : ề

CĐBCA : gì ?

tanpopo : tại ông mà tui khổ đó

CĐBCA : tại tui cái gì ?

tanpopo : tại ông chụp ảnh chung với tui mà giờ ra đường ai cũng tưởng tui là người yêu ông nè

CĐBCA : ặc , bà làm như tui sung sướng lắm hả , tui cũng bị vậy thôi

tanpopo : khổ gê vậy trời , biết vậy tui không chụp chung với ông đâu .

CĐBCA : mà nè , bộ cô không thích hả ?

tanpopo : sao.....sao hỏi vậy ?

CĐBCA : trả lời tui đi , bộ cô không thích hả ?

tanpopo : sao lại không

tanpopo has signed out

Lâm và phong đều đỏ mặt ngượng ngùng

Vài ngày sau , lâm không đi học

Khang và Nhi than thở

- lạ vậy nè , 4 ngày rồi không đi học , qua nhà thì khoá cửa , gọi điện thì tắt máy . Nhi rên rĩ
- Nhỏ này giền đi học nhất thành tổ mà sao bữa nay bỏ học lạ vậy ta . Khang đăm chiêu
- hay là nhà nó có chuyện gì rồi ? nhi và khang đang hỏi nhau

chợt có tiếng ngoài cửa lớp " cho hỏi có Lâm ở đây không ạ " đầu phong thò vào

" nhỏ lâm nghỉ học 4 bữa nay rồi anh oi " nhỏ linh đứng bật dậy nói , 1 lần vì cái tính bà tám của nó , 1 lần vì nó muốn làm quen với thần tượng của nó là phong

- ờ cảm ơn . Phong nói rồi quay đầu đi luôn

Chương 6: Tổ Tình

Tối ngày thứ 6 lâm không đi học ,

8h42" : (tanpopo sign in it now!)

-CĐBCA : hey ! sao mấy bữa nay không đi học

tanpopo : có chuyện buồn , giờ ông rảnh không ?

CĐBCA : rảnh , mà có gì hông ?

tanpopo : qua nhà tui liền đi , đang buồn lắm

CĐBCA : ờ ờ , vậy bà chờ tui 10" hen , tui qua liền

CĐBCA has signed out

10" sau , Phong có mặt tại nhà Lâm

- Giờ đi đâu đây . phong hỏi lâm nhỏ nhẹ

- Lên chỗ cũ đi

Phong rủ ga chạy 1 mạch lên đồi , nơi có cánh đồng bồ công anh.

Cả 2 ngồi trên bãi cỏ , giữa cánh đồng bồ công anh , im lặng không nói gì . Mất Lâm hướng về 1 nơi nào đó rất xa xăm . Phong như không chịu nổi cái không khí ngột ngạt này nữa , cậu lên tiếng

- Ê ! sao vậy , có chuyện gì nói tui nghe đi

- Lâm khẽ nhìn Phong , cô nói " nói cho anh rồi anh có giúp gì được cho tui không "

- Thì cô cứ nói đi , lỡ việc đó nằm trong khả năng của tui thì sao . Phong gãi đầu

- Chợt cô quay qua nhìn thẳng vào mắt phong khiến phong lúng túng , nước mắt cô bắt đầu rơi " tui nói cho anh biết rồi anh có làm cho ngoại tui sống lại được không hả , hả " cô khóc thét lên . Lúc đó , không hiểu sao Phong lại ôm cô vào lòng , cô cũng dịu yên và bắt đầu dựa vào người phong khóc , lát sau mặt cô dần dần đi . Khi cô tỉnh dậy thì thấy phong đang thổi bông hoa bồ công anh , thấy cô tỉnh dậy , phong mỉm cười nói

- Cô ngắt 1 bông hoa bồ công anh đi

Lâm ngoan ngoãn nghe theo

- Nếu cô có việc gì buồn , thì cô hãy thổi hoa bồ công anh . Những cánh hoa bồ công anh này cũng như nỗi buồn của cô vậy , gió sẽ mang nỗi buồn của cô bay xa , bay mãi cho đến khi gặp 1 vùng đất tươi tốt , nó sẽ đáp xuống và bắt đầu mọc lên những cây hoa bồ công anh mới tươi tốt . Cô cũng vậy , cô sẽ lại bắt đầu những niềm vui sau những nỗi buồn . Nói xong , phong quay sang nhìn lâm trìu mến

- Lâm ngưng ngưng quay đi , cô đưa miệng lên sát hoa bồ công anh và thổi , nước mắt cô chảy ra giàn dụa . 1 lúc sau , cô đứng bật dậy , hét to :

" A..... không được buồn nữa , mình sẽ lại bắt đầu bằng những niềm vui " . Hết xong , cô quay sang nhìn Phong cười trìu mến

Chợt phong kéo tay lâm ngồi xuống , anh cầm tay cô , nói nhẹ nhàng

- Lâm nè , hình như anh thích em rồi

- Lâm giương đôi mắt tròn xoe nhìn phong . " thiệt hông "

- Thiệt , anh xạo em làm gì

- Lâm ôm chèoàng lấy phong , cô mừng rỡ nói " em cũng thích anh nhiều lắm "

Phong mỉm cười giờ tay lên vuốt tóc lâm , lâm ngả đầu vào vai phong . Phong lên tiếng " mà có chuyện gì vậy , em nói cho anh nghe được không "

- Bà ngoại em mất rồi
- Sao mất vậy , em nói cho anh nghe được không
- Ngoại mất giống như mẹ em , cũng bị căn bệnh quái ác đó .

Phong bàng hoàng khi biết mẹ Lâm đã mất , cậu không ngờ cô bé vô tư dễ thương thế kia lại sống trong cảnh mồ côi mẹ , nghe vậy cậu càng thương lâm nhiều hơn . " bệnh ư ? "

- vâng , bệnh không có thuốc chữa , khi mắc phải bệnh này , thì tai sẽ không nghe được , không nói được , và cũng không thấy gì . Mẹ em và ngoại nằm trong số 0,01 % mắc bệnh này

- có loại bệnh như vậy sao ?
- vâng , mất mẹ , rồi mất ngoại, giờ em chỉ còn có ba và anh thôi. nói đến đây nước mắt cô lại ứa ra

phong nhẹ vỗ đầu cô , " ngoan , anh sẽ làm cho em hạnh phúc mà "

Sáng hôm sau , phong và lâm hẹn nhau đi chơi , cô trẻ hẹn 30" nhưng phong vẫn không nói gì . Thấy cô,anh chỉ cười nhẹ " lên xe đi em "

trên đường đi , lâm hỏi phong " anh nè , sao em trẻ 30" mà anh không mắng em vậy "

- Ngốc , đã là người yêu của em thì anh phải chấp nhận hết mọi khuyết điểm của em chứ .

Nghe phong nói vậy , lâm thấy mình càng thích phong nhiều hơn , cô ngả đầu lên lưng phong và vòng tay ôm anh

Cả ngày hôm đó , cả 2 đi chơi rất vui vẻ

Sáng thứ 2 , tại trường

- Ê ! Lâm ... Nhi và Khang chạy học hơi đuổi theo Lâm
- Ê , quý kia , kêu hoài sao hông trả lời mày - Nhi vừa thờ vừa nói khi đã đến cạnh Lâm
- Ủa có hả ? sry hen . Lâm là lười cười với Nhi và Khang
- Mấy ngày nay mất tích đâu vậy ? Khang hỏi Lâm
- Lâm kể lại toàn bộ câu chuyện , cả chuyện mà cô và phong đã bắt đầu yêu nhau
- Nhi xuyết xoa " chời ơi , lãng mạng dữ , chúc mừng mày ghen , ráng mà giữ đi đó "
- Còn Khang thì choàng tay qua cổ Lâm cười nói " chúc mừng mày con quý "
- Hề hề , cảm ơn 2 đứa bạn tốt!

Từ ngày Lâm và Phong quen nhau , cả 2 thường xuyên đi chung vui nhau . Bây giờ cả trường không ai là không biết chuyện của phong và lâm . Cả 2 đã có biết bao nhiêu kỉ niệm đẹp . Tối nào 2 người họ cũng lên đồi , nơi có cánh đồng bồ công anh , nơi lưu giữ nhiều kỉ niệm đẹp nhất của 2 người .

- Phong vừa sờ cây bồ công anh , nói " Em , em có để ý đặc biệt là mình hay lên đây buổi tối hông ?"
- Ồ , anh nhắc em mới để ý . lạ gê hen , mai mốt mình lên đây buổi sáng đi
- Ủ , mai ha

Lâm nhìn phong triu mến rồi gật đầu

Bạn đang đọc truyện *Cánh Đồng Bồ Công Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Bi Kịch (Phần Kết)

Sáng sớm hôm sau , Lâm học tốc chạy lên trên đồi , cô nhìn mãi không thấy phong , rồi cô thấy dáng ai đó rất quen đang ngả đầu giữa bãi cỏ xanh mướt , cô chạy đến ôm chầm lấy phong :

- " Hù!!! sry anh hen , lần này em trễ 90 phút lận. " nói rồi cô cười trừ.
 - không sao , anh nói với em rồi mà , trễ bao lâu anh cũng chờ được
 - Lâm cũng nằm xuống cạnh phong . cô nói " buổi sáng ở đây cũng đẹp ghê anh ha , yên bình thiệt đó "
 - Ủ , anh chỉ mong tình yêu của tụi mình cũng yên bình như vậy
 - Lâm quay sang phong " đương nhiên rồi , em sẽ yêu anh đến hết đời này luôn , anh chịu hông "
 - " ừ , anh nhất định làm cho em hạnh phúc mà "
 - Lâm rúc đầu vào phong nũng nịu " anh hứa không được bỏ em đó nha "
 - " Anh hứa mà " phong nháy mắt với lâm
 - Lâm ngược mặt lên trời , cười tươi rồi " anh oi , mây đẹp chưa kìa , màu trắng là màu em thích đó , áo quần em toàn màu trắng không à "
 - Phong cũng ngược lên trời , nói " còn anh thì thích màu xanh , màu xanh của trời á "
 - Lâm chỉ tay lên trời , nói " anh nhìn kìa , trên trời có cả em và anh luôn , trời và mây đó , 2 chúng ta sẽ ở mãi bên nhau như trời và mây luôn "
 - Phong quay sang cười nhẹ với lâm
 - À anh oi , anh dạy em làm bồ công anh bằng giấy nha
 - ok , cái này anh tự nghĩ ra cách làm đó , anh chỉ dạy mình em thôi
 - hi , anh của em giỏi ghê luôn
- hi học 1 hồi cả 2 làm được 2 bồ công anh , 1 bông thì méo xẹp (do Lâm làm) , còn 1 bông thì tỉ mỉ đẹp đẽ (do Phong làm)
- Gi ! có bày sai em không đây , sao của anh đẹp vậy mà của em xấu thế chứ . Lâm làm nũng phong
 - Trời , ai dám bày bày bà xã của anh nè , tại em làm chưa quen đó thôi , luyện dần đi là vừa , người yêu anh mà không biết làm bồ công anh giấy hả . Phong trêu chọc Lâm
 - Lâm fồng má " được rồi , để đó xem ai làm hơn ai nha , hẹn đến ngày sinh nhật anh nha , em nhất định thắng anh "
 - Gi , có cần lâu dữ vậy hông . sinh nhật anh tháng 11 lận mà ? phong ngạc nhiên nói
 - đương nhiên rồi , anh biết làm lâu rồi , còn em mới tập mà , nhưng mà với điều kiện là từ đây đến ngày đó anh không được làm bồ công anh giấy .
 - Ăn gian dữ vậy . Phong gãi đầu
 - Chứ sao . Lâm nói rồi hếch mặt lên trời
 - ok luôn , vậy hẹn em 20-11 ha
 - Ủa , sinh nhật anh là ngày 20-11 hả , đặc biệt ghê luôn nha . À , em chưa hỏi tội anh , tại sao năm ngoái không nói cho em biết ngày sinh nhật của anh hả ? Lâm lờm yêu Phong
 - Lúc đó mình đã thân nhau đâu mà . Phong chữa lại
 - Nhưng mà sinh nhật em , anh tặng cho em mà , giờ để em tặng anh cái này nha
 - tặng luôn bây giờ hả ?
 - ừ . Lâm cười mỉm

- quả đ â Mới nói đến đây thì bỗng " chụt... " Lâm kiss 1 cái ngay môi phong . Phong sững như tượng

- hi hi , quả đó , còn đây nữa nè . Lâm cất tiếng hát

" ngày xưa 2 đứa trên cánh đồng hoa , và anh đã hứa sẽ chẳng rời xa , tình yêu hai đứa sẽ còn mãi mãi cho hoa kia tàn....."

- Phong mỉm cười , rồi đến kiss lâm cái chụt ngay môi " cảm ơn em nha "

- Lâm ngưng ngưng " sau này mỗi lần đến sinh nhật anh , em đều hát cho anh nghe bài này nha "

- ok , hứa mãi giữ lời đó nha

nói rồi cả 2 cùng cất tiếng hát bài " cánh đồng bồ công anh "

tại trường , Nhi gọi lâm

- Ê mày , mai sinh nhật tao đó nha , nhà tao tổ chức tiệc , mày nhớ đến nha

- Mai ngày mấy ta . Lâm nghiêng đầu hỏi Nhi

- Quý này , sinh nhật bạn bè mà không nhớ hả . mai ngày 14-2 đó bà nội

- Ủa , mày sinh trùng ngày gê vậy

- Chứ sao , sinh nhật tao mà

- Mai valentine mà , không biết anh phong có hẹn tao không nữa

- Ê ! mai mày mà không đi là đừng nhìn mặt tao luôn nha , nói trước cho mày biết đó

- Rồi rồi

- Thôi , để mai tao với khang sang hộ tổng mày cho chắc , sinh nhật mà không có mày thì còn gì vui

- Ặc , thôi cho con xin

- Kệ mày , mai 7h đó , 6h kém tao với khang qua ha , còn muốn tặng quà yêu đương gì thì cứ sáng mai là làm . ok " nói xong Nhi vọt chạy

- Lâm nhìn theo rồi thở dài , chợt phong đi tới

- " Em , sáng mai anh về quê rồi , tối anh mới ra , khoảng 8h tối mai anh đợi em ở chỗ cũ nha , nhớ đến đó " . phong nói xong rồi chạy biến cùng lũ bạn

- Lâm chưa kịp nói gì , lâm nghĩ " sao hôm nay ai cũng hấp tấp hết vậy trời , chưa kịp cho người ta nói đã đi rồi "

Sáng ngày 14-2 !

- Trời , sao sáng nay lạnh dữ vậy nè , valentine năm nay lạnh quá . hông biết anh về quê có được hông nữa . Lâm rên rỉ

- Thôi , cố gắng vẽ cho xong bức tranh này để tối tặng anh nữa . Người lâm lúc này quần 2-3 cái mền

7h tối hôm đó

búng boong

Lâm ra mở cửa thì thấy Nhi và Khang đang run rẩy

- Nhanh đi mày , hông biết sao hôm nay lạnh vậy nữa . Nhi than thở

- Ờ ờ , thôi đi

- Mày cầm cái gì đó ? Khang chỉ vào cái hộp Lâm đang cầm trên tay

- Quà , chút nữa tao tặng cho anh phong

- Trời đất , chưa tặng luôn hả ! thôi để nhà đi , chút chạy về lấy , chứ qua bên đó lộn xộn rồi lỡ lạc mất nữa . Nhi nói

- Ờ ờ , vậy chờ chút tao vào cắt . Lâm lẳng xẵng chạy vào nhà cắt

Cả 3 đi đến nhà Nhi

- Chắc phải đến 8h mới tổ chức được . Nhi nói

- Sao vậy , không làm sớm được hả ?

- tại hôm nay lạnh quá , mọi người làm việc gì cũng chậm , tay tê cứng hết . Nhi trả lời run rẩy

Mặt Lâm buồn thiu , lát sau cô fù mấy người chuẩn bị bữa tiệc , 1 lúc sau thì nền sinh nhật cũng được thắp lên . Chợt Khang chạy lên chỗ Nhi nói

- Happy birth day nha Nhi , valentine happy nữa nha , rồi khang rút ra 1 hộp socola tặng Nhi . Khang nói nhỏ vào tai Nhi rằng " xin lỗi Nhi nha , khang đã bắt Nhi đợi lâu quá rồi , bây giờ khang muốn nói là khang yêu Nhi , Nhi đồng ý làm bạn gái khang không "

- Nhi quá sung sướng liền nhảy cẫng lên ôm khang , lúc đó 2 người liền lôi ra 2 sợi dây chuyền mà lâm đã tặng trong dịp sinh nhật lâm ra đeo lên cổ

Lâm ở dưới nói vọng lên

- Ê ! nhờ tao đó nha , có sung sướng hạnh phúc gì đừng quên tao nha tụi mày . Rồi Lâm nháy mắt

Cả 2 như hiểu ý , nhìn Lâm cười

chợt cô sực nhìn đồng hồ thấy đã 10h kém , cô cuống cuống chạy về , Nhi chạy theo cô

- Ê ! sao vậy , ở chơi chút nữa

- Không được , tao hẹn với anh phong rồi , mà giờ này trễ giờ hẹn nhiều quá

-Ừ! vậy để tao kêu bác tài xế đưa mày đi cho nhanh

- Ừ! mày kêu giúp tao đi

15" sau

- Ông đi đâu rồi mày ơi , tìm hông thấy , bức mình gê , giờ này đi đâu hông biết . Nhi chạy tới chỗ lâm nói gấp gáp

- Trời đất , giờ sao đây

- mày đứng đây , để tao chạy đi tìm ông vòng nữa . Nhi vừa chạy vừa nói

- Thôi khỏi đi , để tao tự đi cũng được . nói xong Lâm fõng chạy ra cửa , cô không tìm được chiếc taxi nào đành chạy bộ về nhà . Về tới nhà thì đã 10h15" , cô lấy vội bức tranh rồi lại chạy bộ lên trên đồi .

Nói về Phong , mặc dù trời rất lạnh nhưng phong vẫn đứng đợi Lâm 2 tiếng đồng hồ trên đồi , môi anh đã bắt đầu tím lại và bàn tay đang tê dần đi , chợt có 1 đám người đi qua

- Ê ! vụ tai nạn này gê quá ha

- Ờ , con bé chắc là chết thôi , bị xe tải tông văng xa vậy mà

- Coi bộ nó đang hấp tấp việc gì lắm mới chạy nhanh dữ vậy

- Ừ , mặt xinh vậy mà chết uổng ha

Phong nghe vậy, anh liền chạy đến chỗ đám người đó hỏi 1 cách hung dữ

- Cho hỏi , cô bé đó như thế nào ?

- ừ , thì hình như mặc chiếc váy màu trắng , trông xinh lắm

- cô bé đó khoảng mấy tuổi vậy các anh ?

- nhăm chừng 14-15

- phong sững sốt , vụ tai nạn đó xảy ra ở đâu ?

- Ngay khúc kia kia , phong nhìn theo hướng 1 người chỉ và fõng xe như điên .

trên đường đi anh cứ nghĩ " cô bé mang váy màu trắng , đúng là màu lâm thích , cô bé trạc 14-15 tuổi , lâm ơi , em đừng có mệnh hệ gì nha lâm " , tay anh bắt đầu lạnh tê lại và không còn cảm giác gì nữa , chắc tại anh đứng chờ lâm quá lâu , chợt 1 ánh sáng loé lên trong mắt anh , và " RẦM " , người dân xung quanh xôn xao " gì nữa đây , lại tai nạn hả , valentine gì nhiều tai nạn dữ vậy trời "

Lúc đó Lâm đang chạy học tốc lên đồi , chợt cô giật mình , cô nghe xôn xao có vụ tai nạn nhưng cô không quan tâm , việc cô quan tâm bây giờ là có người đang đứng đợi cô suốt 2 tiếng đồng hồ , cô chạy lên tới nơi thì không thấy bóng anh đâu , chợt cô chảy nước mắt , cô nghĩ " không lẽ anh đã hết yêu em rồi sao , anh đã nói dù em có đến trễ cách mấy thì anh cũng đợi em mà " . Tìm quanh 1 hồi không thấy ai , cô đành lui thui ra về . Nằm trên giường mà nước mắt cô cứ chảy , tìm cô đâu thất lại , cô chẳng hiểu vì sao , vì anh không đợi cô ư ? hay vì 1 lí do khác ...

- Rồi tiếng chuông điện thoại của cô vang lên , nhìn thấy số anh nhưng cô không bắt máy , cô thầm nghĩ " hử , không chờ người ta rồi còn gọi điện xin lỗi à , mơ đi " , cô nhắm mắt lại , nhưng chuông điện thoại vẫn vang , cô bực mình bắt máy .

- Gì ? không đợi ng ...

- Alo . Đầu dây bên kia vang lên tiếng nói -lâm nhận ra đây không phải là giọng của Phong

- Alo ! xin hỏi ai đầu dây đó ạ - Lâm hỏi

- Cô ơi , xin hỏi cô có phải là người yêu của chủ nhân máy này không ạ ?

- À...đúng rồi !

- Vậy cô mau đến bệnh viện X , phòng cấp cứu nha... người này đang hấp hối đó !

Nghe xong ,nước mắt cô ứa ra , điện thoại trên tay cô rớt xuống vỡ tan tành , trời đất xung quanh cô như sụp đổ , cô vội chạy ngay đến bệnh viện , vào nơi anh nằm , cô thấy mọi người trong gia đình anh xúm lại khóc lóc , cô chạy vào thấy anh nằm bất động , nước mắt cô vẫn cứ chảy , cô quỳ xuống nơi giường anh , cất tiếng hát nghẹn ngào :

" Ngày xưa 2 đứa trên cánh đồng hoa , và anh đã hứa sẽ chẳng rời xa"

Chợt phong mở mắt ra , anh giờ bàn tay dính đầy máu ra sờ lên mặt cô , thấy cô không có bị gì , anh có vẻ yên tâm . anh kéo tay cô và đưa cho cô 1 cái hộp nhỏ , trong đó có chứa 1 hình trái tim làm bằng những bông hoa bồ công anh ép lại , nhìn món quà thì cô đoán có lẽ anh đã chuẩn bị từ rất lâu , nước mắt cô lại bắt đầu rơi . anh nói nhỏ vào tai cô " cảm em khóc đó , muốn thì khóc sau lưng anh thôi , cảm khóc trước mặt anh nghe chưa " .rồi anh cười nhẹ .

- " nhưng anh hãy để cho em khóc lần này , em xin anh , em xin anh " rồi cô oà khóc . cô rút trong hộp ra 1 bức tranh , trong bức tranh cô vẽ 1 cánh đồng bồ công anh rất đẹp , trên cánh đồng có 2 người 1 trai 1 gái đang dựa vào nhau và bên cạnh bức tranh là lời của bài hát " cánh đồng bồ công anh , phong đưa tay ra sờ bức tranh , và 1 giọt nước mắt của anh rơi xuống thấm vào bức tranh . anh nói với cô " cảm ơn em , và xin lỗi em vì anh đã không giữ được lời hứa của anh đối với em " . Lâm thét lên " không , không , anh nhất định sẽ giữ được lời hứa mà , anh nhất định sẽ không bỏ em mà , phải không anh " rồi cô nhìn anh chờ đợi . phong lại tiếp , nước mắt anh chảy ra " anh xin lỗi em nhiều lắm " rồi anh cất tiếng hát bài " cánh đồng bồ công anh " , lâm cũng hát theo anh , mọi người xung quanh ai nấy đều khóc , cả những người không quen biết phong và lâm .

" Cánh hoa như anh đang chờ em " , là câu cuối cùng mà phong nói trên cõi đời này , phong đã ra đi vĩnh viễn . Phong đi khi chuông đồng hồ điểm 12 tiếng , giờ hết cuối cùng của ngày valentine . Lâm khóc thét , gào lên dữ dội .

Một anh cảnh sát nói :

- Cậu phong này chết vì tai nạn , nhưng lỗi không hẳn ở phía xe tải , vì hình như lúc đó cậu ta chạy rất nhanh , nhưng tay lại không phanh được khi nhìn thấy xe tải , theo xét nghiệm thì tay của cậu ta bị tê vì đứng ở chỗ lạnh quá lâu .

chợt có 1 đám người ở đâu nói

- ờ đúng rồi đó , tui tui thấy anh này đứng ở trên chỗ đồi kia kia , hình như chờ ai đó , khi nghe tui tui nói có 1 vụ tai nạn xảy ra thì anh hỏi tới tấp luôn , rồi khi nghe cô bé bị tai nạn mang chiếc váy màu trắng thì anh fong xe như điên luôn .

nghe tới đây , lâm ngất đi luôn , vì chính cô đã nói với phong là cô rất thích màu trắng ...

--- Hết ---

Bạn đang đọc truyện *Cánh Đồng Bồ Công Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

